

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

*Κυριακή των Αγίων Πατέρων Α' Οικ. Συνόδου – Πράξ. 20,16-18 & 28-36
(12/6/2016)*

Λύκοι βαρείς

Εγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται, μετὰ τὴν ἄφιξίν μου, λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσιπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν¹.

Δραματικούς τόνους, αγαπητοί μου αδελφοί, λαμβάνουν οι λόγοι του Αποστόλου Παύλου προς τους πρεσβυτέρους της Εφέσου, τους οποίους κάλεσε σε σύναξη στη Μίλητο. Είναι λόγοι που διασώζονται στο σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα, προφητικοί και δραματικοί. Ο Απόστολος των εθνών προετοιμάζει την Εκκλησία για την επιδρομή αγριότατων λύκων, οι οποίοι θα εφορμήσουν εναντίον του λαού του Θεού, προκειμένου να τον αποσπάσουν από τα χέρια του Θεού και να τον οδηγήσουν στην πλάνη. Είναι ὄντως προφητικός ο λόγος, γιατί επαληθεύεται καθόλη τη διάρκεια της εκκλησιαστικής ιστορίας, μέχρι και στις μέρες μας. Ταιριάζει δε απολύτως με τη σημερινή εορτή των Αγίων Θεοφόρων Πατέρων, που συγκρότησαν το 325μ.Χ. την Α' Οικουμενική Σύνοδο στη Νίκαια της Βιθυνίας, ανθρώπων Θεοκίνητων και Πνευματοφόρων, οι οποίοι αντιμετώπισαν πρώτοι τους λύκους του Αρειανισμού.

Ο Παύλος με βεβαιότητα ομιλεί γι' αυτά που πρόκειται να συμβούν. Γνωρίζει καλά, είναι φωτισμένος, έχει νουν Χριστού και βλέπει τί πρόκειται να ακολουθήσει στον ιστορικό βίο της Εκκλησίας και επειδή έχει αυτή τη γνώση και την αγωνία προετοιμάζει την Εκκλησία και το λαό της. Γι' αυτό καταγράφει τα τρία βασικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα, τα οποία έχουν αυτοί οι αγριότατοι λύκοι, οι οποίοι εφορμούν εναντίον της Εκκλησίας όλες τις εποχές.

Α. Εξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες, δηλ., από ανάμεσα σας θα προκύψουν αυτοί οι λύκοι, δεν θα έρθουν από κάπου αλλού, αλλά θα είναι άνθρωποι της Εκκλησίας. Και ὄντως, έτσι συμβαίνει. Οι αιρετικοί, οι σχισματικοί, μέσα από την Εκκλησία προέρχονται, μερικές φορές δε ανήκουν στα ανώτατα κλιμάκια της Εκκλησίας, είναι κεφαλές της Εκκλησίας, όπως ο Άρειος ο οποίος ήταν ιερέυς, αλλά παρέσυρε κλήρο και λαό στην αίρεση. Γι' αυτό η αίρεση συνιστά τραγωδία για την Εκκλησία, την μεγαλύτερη που θα μπορούσε να την χτυπήσει ποτέ. Γιατί η αίρεση δρα εσωτερικά, υπονομευτικά, όπως το σαράκι μέσα στο ξύλο, το οποίο, λίγο – λίγο, κατατρώγει τα πάντα και στο τέλος σαπίζει το ξύλο. Έτσι και η αίρεση είναι ένα σαράκι, ένα μικρόβιο, ένας δυσδιάκριτος εχθρός, γι' αυτό το έργο της είναι αποτελεσματικό.

¹ Πράξ. 20,29-31

Β. Λαλοῦντες διεστραμμένα, λέγει ο Απόστολος Παύλος. Αυτοί οι προβατόσχημοι λύκοι θα διδάσκουν διεστραμμένα πράγματα δηλ., θα διαστρέφουν την αλήθεια της Εκκλησίας, θα παραχαράσσουν διαρκώς την Ευαγγελική πραγματικότητα, θ' αλλοιώνουν το πρόσωπο του Χριστού . Πρόκειται για διεστραμμένη λογική από διεστραμμένα πρόσωπα, τα οποία βλέπουν τον Χριστό με διεστραμμένο τρόπο, όχι όπως είναι, τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, αλλά όπως τους υποδεικνύει η διεστραμμένη τους φαντασία και η κινητήριος δύναμή τους είναι ο εγωισμός. Είναι φοβερό πράγμα ο εγωισμός και μάλιστα για ανθρώπους στους οποίους έχει ανατεθεί καθήκον καθοδηγητικό μέσα στην Εκκλησία. Ο εγωισμός τυφλώνει τους ανθρώπους, δημιουργεί σκοτοδίνη, τους κάνει να βλέπουν τα πράγματα εσφαλμένα, ενώ η ταπείνωση αποκαλύπτει το φως της αλήθειας, της ελευθερίας και της δικαιοσύνης του Θεού.

Γ. Τοῦ ἀποσιπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Ο σκοπός αυτών των αγρίων λύκων, οι οποίοι θα λαλούν διεστραμμένα, είναι ένας και μοναδικός: ν' αποσιπᾶσουν το λαό του Θεού από τον Χριστό, να τον αποκόψουν από τη μάνδρα της Εκκλησίας, να τον απομακρύνουν από την αλήθεια του Ευαγγελίου και να τον προσαρμόσουν στην πλάνη τους. Και όπως τα πρόβατα, όταν βγαίνουν από τη μάνδρα κινδυνεύουν με θάνατο, έτσι και τα λογικά πρόβατα της λογικής ποιμνης του Χριστού, της Εκκλησίας, όταν βγαίνουν έξω από αυτήν, κινδυνεύουν και οδηγούνται σε πνευματικό θάνατο.

Το ίδιο συμβαίνει και με το φαινόμενο του γερωντισμού. Είναι άλλο η υγιής πνευματική σχέση ενός γέροντος πνευματικού με τα πνευματικά τέκνα του, τα οποία θα οδηγήσει στο Χριστό, λειτουργώντας ως ὄχημα μεταφοράς ψυχῶν εις σωτηρίαν και άλλο το φαινόμενο, που παρατηρείται, πολλές φορές, στην εποχή μας, άνθρωποι που έχουν θέση πνευματική μέσα στην Εκκλησία να την εκμεταλλεύονται, προβάλλοντας τα εξωτερικά σχήματα της ευσεβείας τους για να οδηγήσουν τους ανθρώπους όχι στο Χριστό αλλά στον εαυτό τους, για να ικανοποιήσουν τον πνευματικό τους εγωισμό, για να κτίσουν στρατούς φανατισμένων οπαδῶν και όχι ελεύθερων πιστῶν. Είναι το ίδιο καταστροφικό το ἔργο αυτό σαν και το ἔργο των αιρετικῶν.

Το ὄραμα του Αποστόλου Παύλου για μία οικουμενική και ελεύθερη Εκκλησία ενστερνίστηκαν, αγαπητοί μου, οι Ἅγιοι Πατέρες των Οικουμενικῶν Συνόδων που πραγματοποιήθηκαν στο διάβα της εκκλησιαστικής ιστορίας. Οι άνθρωποι αυτοί ἔδωσαν τον εαυτό τους, ὅλη την ικμάδα της πνευματικότητάς τους και αγωνίστηκαν με αυτοθυσία, με φρόνημα μαρτυρικό, για ν' αποκαλύψουν στους ανθρώπους το Φως της Ευαγγελικής αλήθειας, το Φως του Χριστού. Γι' αυτό και η Εκκλησία μας ευγνωμονούσα στέκεται ἀπέναντί τους και καλεῖ ὅλους μας, ποιμένες και ποιμαινόμενους, ν' ακολουθήσουμε το δρόμο που εκείνοι χάραξαν,

ένα δρόμο που δεν οδηγεί πουθενά αλλού παρά μόνον στο Χριστό, ένα δρόμο που δεν είναι τίποτε άλλο παρά μόνον ο Χριστός. ΑΜΗΝ

Αρχιμ. Ε.Ο.